

Lap: Vállalkozók lapja

1934 apr. 19.

A Tabánépítkezés nem maradhat el!

A pénzügyminiszter legutóbb tartott parlamenti expozéjában mind az Erzsébet sugárutóról, mind pedig a Tabánépítésről elmondta a maga véleményét. Az elsöre vonatkozó nyilatkozata, hogy azt jobb időre kell halasztani, határozottan ellenző irányzatú volt, ellenben a Tabánra nézve inkább csak egyéni véleményt mondott anélkül tehát, hogy azt is elhalasztandónak ítélte volna.

Most tűnik csak ki a maga teljes valójában, hogy a Tabánépítkezés előkészítésére tett eddigi intézkedéseket mind, azt mondhatjuk, balkézrel indították meg. A legszerencsétlenebb nyilatkozat akkor hangzott el, mikor a közgyűlés plénuma előtt azzal utasították el a hivatalos Tabán-tervet, hogy nem látják benne kidomborítva a fürdőváros-jelleget. Ennek adott most visszhangot a pénzügyminiszter is, mely eklatáns bizonyítéka annak, hogy a legfőbb intéző körök mennyire meg vannak tévesztve. A nagy hiba a hivatalos terv elvetése után, a megtett technikai előkészületek körül lett elkövetve, még pedig a tervpályázatok kiírási rendszerének helytelenségében és itt felette sajnosan kell megállapítanunk, hogy nincsenek korszerű városzabályozási pályázati feltételeink. A legnagyobb képtelenség a két egészen külön lapra tartozó feltételeknek egyesítése, amely eljárás valósággal való összebogozása az egész tranzakciónak, mely a Tabán problémájára tartozik.

Az alapfeladat, vagyis az első főrésze a tervpályázatnak az utak, uccák, terek, parkok, sétányok stb. hálózatának elkészítése, amely feladat közül az egyetlen uralkodó főszempont a forgalmi érdekek kielégítése, amihez hozzájárulhatnak, de csak kiegészítésként az egészségügyi és az esztétikai érdekek. (Szélesebb utak, fásított helyek, stb.)

Mérnöki nyelven szólva, az első része a feladatnak a síkban való elgondolás, a két dimenziós (hossz és szélesség) rész, mely tulajdonképpen nem egyéb, mint a közismerten városzabályozási terv néven szereplő művelet.

Ettől teljesen el kellett volna különíteni az u. n. harmadik dimenzióra, vagyis a mikénti beépítésre tartozó részt, ahol eldöntésre kerül az a kérdés, vajjon fürdőváros, parkváros vagy végül budai Belváros legyen-e a Tabán helyén.

A pályázatnak ilyenén szerves két részre való osztása esetén, az első részre tartozó közmunkák: földgyengetés, leásás, feltöltés, a közművek, utépítés, csatornázás, vízvezeték, stb., stb. munkái már talán javában folyhatnának is, ellenben az oly sok port fölvert fürdőváros kérdése valóban elmaradhatna a jobb időkre. Építőművészeinknek is könnyebb volna a feladatuk, ha a Tabánt a véglegesen elgondolt síkban láthatnák a maga helyén és nem a mai zürzavarosságában. A fantáziának tágabb tere nyílnék itt és nem kellene nekik a művészi részen kívül mással is törődniök. Ilyen feltételek mellett a tabáni munkák első részét a hivatalos letárgyalás után annál is inkább a legsürgősebben el kell kezdeni, mert arra a kellő pénzfédezet is megvan.